

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj 01 0 K 016646 21 Kž 2
Sarajevo, 07.05.2021. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Pavlović Slavka kao predsjednika vijeća, Dodik mr. Božidarke i Muratović Hurije kao članova vijeća, uz sudjelovanje Roić Živane kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv osumnjičenog Č.O., zbog krivičnog djela Razbojništvo iz člana 289. stav 2. u vezi sa stavom 1. i članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama osumnjičenog Č.O. i njegovog branitelja, advokata V.H. iz B., izjavljenim protiv rješenja Kantonalnog suda u Bihaću broj 01 0 K 016646 21 Kv 3 od 26.04.2021. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 07.05.2021. godine, donio je

R J E Š E N J E

Žalbe osumnjičenog Č.O. i njegovog branitelja se djelimično uvažavaju, pa se ukida rješenje Kantonalnog suda u Bihaću broj 01 0 K 016646 21 Kv 3 od 26.04.2021. godine i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

O b r a z l o Ź e n j e

Rješenjem Kantonalnog suda u Bihaću broj 01 0 K 016646 21 Kv 3 od 26.04.2021. godine, prema osumnjičenom Č.O. protiv kojeg se vodi istraga zbog krivičnog djela Razbojništvo iz člana 289. stav 2. u vezi sa stavom 1. i članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), produžen je pritvor za 3 (tri) mjeseca, temeljem odredbe člana 149. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), tako da mu pritvor po tom rješenju može trajati najduže do 27.07.2021. godine do 13:40 sati, ili do nove odluke suda. Pritvor je osumnjičenom produžen iz razloga propisanih u članu 146. stav 1. tačke a) i b) ZKP FBiH.

Protiv tog rješenja žalbu je izjavio branitelj osumnjičenog Č.O., advokat V.H. iz B., zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona i pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se uvažavanjem njegove žalbe pobijano rješenje preinači tako da se njegov branjenik odmah pusti na slobodu, ili da se pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje. Žalbu protiv tog rješenja je uložio i osumnjičeni Č.O., bez izričitog navođenja žalbenih osnova, ali iz sadržine žalbe proizilazi da se njome prvostepeno rješenje osporava zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno ili nepotpuno utvrđenog

činjeničnog stanja sa prijedlogom da ovaj sud, kako navodi, „donese pravednu odluku što se tiče rješenja o produženju pritvora.“

Nakon što je ispitao pobijano rješenje u granicama žalbenih navoda osumnjičenog i njegovog branitelja, te po službenoj dužnosti u smislu člana 321. u vezi sa članom 338. ZKP FBiH, ovaj sud je odlučio kao u izreci, iz sljedećih razloga:

Žalbom branitelj prvenstveno ukazuje da je povrijeđeno pravo na odbranu osumnjičenog, jer odbrani nije dostavljen video snimak nadzornih kamera vl. M.M., na kojem dokazu je sud zasnovao pobijano rješenje. Dalje navodi da je odbrani poznata odredba člana 61. stav 1. i 2. ZKP FBiH prema kojoj se o postojanju pojedinih dokaza branitelj može samo obavijestiti, ali da se ta odredba odnosi samo na fazu određivanja, a ne i produženju pritvora. Također ukazuje da postoje indicije da bi navedeni dokaz mogao biti koristan za osumnjičenog, obzirom da je upitno mjesto na kojem dvije osobe ulaze u vozilo osumnjičenog, da te osobe ništa ne nose u rukama i da opis odjeće tih osoba ne odgovara opisu odjeće datom od strane oštećenog i svjedoka.

Ovi žalbeni prigovori na dovode u pitanje zakonitost pobijanog rješenja.

Naime, odredbom člana 61. stav 2. ZKP FBiH propisano je da će, izuzetno od stava 1. tog člana, tužitelj sa prijedlogom za određivanje pritvora sudiji za prethodni postupak, odnosno sudiji za prethodno saslušanje, istovremeno dostaviti i dokaze bitne za procjenu zakonitosti pritvora i radi obavještavanja branitelja, pa slijedi da ta odredba ne uključuju obavezu suda na dostavljanje dokaza odbrani, već samo obavezu na omogućavanje uvida u dokaze na zahtjev odbrane. Branitelj žalbom ne ukazuje da je od suda zahtijevao uvid u naprijed pomenuti dokaz, a da je takav njegov zahtjev sud neosnovano odbio, pa nije prihvatljiv žalbeni prigovor da je na taj način osumnjičenom povrijeđeno pravo na odbranu. Također ne stoji žalbeni navod da je odredba člana 61. stav 1. i 2. ZKP FBiH primjenjiva samo na fazu određivanja, a ne i produženja pritvora, budući da branitelj gubi iz vida cjelinu relevantnih odredbi procesnog zakona koje propisuju da se i kod produženja pritvora u fazi istrage sudu dostavlja obrazloženi prijedlog tužitelja, što podrazumijeva i dostavljanje dokaza koji taj prijedlog potkrepljuju, pa slijedi da je logičkim tumačenjem navedene zakonske odredbe, ista primjenjiva i na fazu produženja pritvora u istrazi. Što se tiče navoda branitelja kojima ukazuje da bi pomenuti dokaz eventualno mogao biti od koristi za odbranu, ovaj sud ukazuje da odredba člana 61. ne propisuje ni obavezu suda da odbrani dostavi dokaze koji idu u korist osumnjičenom, pa ni ovaj žalbeni navod ne dovodi u pitanje zakonitost pobijanog rješenja.

Nasuprot tome, osnovano se žalbom branitelja osumnjičenog ukazuje da pobijano rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama za produženje pritvora iz osnova člana 149. stav 3. ZKP FBiH, odnosno, da sud nije dao obrazloženje zbog čega nalazi da u konkretnom slučaju postoje naročito važni razlozi koji bi opravdali produženje pritvora iz ovog zakonskog osnova, pa da je time učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH. S tim u vezi posebno ukazuje da navodi suda da su u ovom predmetu u toku određena vještačenja koja zbog pandemije korona virusa još uvijek nisu okončana, ne mogu se smatrati naročito važnim razlogom za opravdanje pritvora iz pomenutog zakonskog osnova. I osumnjičeni u svojoj žalbi ukazuje da odredba člana 149. stav 3. ZKP FBiH zahtijeva postojanje naročito važnih

razloga za produženje pritvora, ali da je on “ponovo dobio dodatna 3 mjeseca pritvora”, a da se ništa “novo nije desilo”, zbog čega traži da ovaj sud utvrdi “da li je to u skladu sa zakonom”.

Prije svega, ovaj sud podsjeća da se u smislu člana 149. stav 3. ZKP FBiH, pritvor u istrazi može produžiti najviše za tri mjeseca, ukoliko su kumulativno ispunjeni uvjeti da se postupak vodi za krivično djelo za koje se može izreći kazna zatvora 10 godina ili teža kazna i ako postoje naročito važni razlozi. Postojanje naročito važnih razloga procjenjuje se u svakom konkretnom slučaju, te se može odnositi na obimnost ili složenost istrage, kompleksnost i brojnost dokaznih radnji koje je potrebno provesti, te na druge posebne okolnosti konkretnog predmeta, ali je sud dužan određeno navesti u čemu se ogledaju takvi važni razlozi koji opravdavaju produženje pritvora temeljem odredbe člana 149. stav 3. ZKP FBiH.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja (na strani 14.), proizilazi da je prvostepeni sud samo nabrojao koja su vještačenja u toku, te potom naveo da je Federalna uprava policije „obavijestila da trenutno imaju veći broj mobitela koji trebaju vještačiti, a zbog pandemije korona virusa je rad usporen“ (pri čemu se ne navodi ni ko je o tome obaviješten, niti kojim aktom), te da je Agencije za forenzička ispitivanja obavijestila tužiteljstvo da vještačenja koja su im dodijeljena nisu obavljena jer je potrebno riješiti pristigle naredbe po urgencijama koje nose oznaku „hitno-pritvor“ i koje se odnose na ubistva i silovanja, te da laboratorija radi usporeno zbog pandemije korona virusa. Potom je sud naveo da: „Imajući u vidu navedene okolnosti, a kako je zbog epidemiološke situacije i većeg broja predmeta vještačenja, usporeno provođenje forenzičkih ispitivanja i vještačenja na što tužilaštvo nema uticaja, po mišljenju ovog suda prijedlog tužioca za produženje pritvora osumnjičenom za tri mjeseca je opravdan u smislu člana 149. stav 3. ZKP FBiH jer se u konkretnom slučaju vodi postupak za krivično djelo za koje se može izreći kazna zatvora 10 godina ili teža kazna a za produženje pritvora po navedenom osnovu postoje naročito važni razlozi.“ Međutim, prvostepeni sud se nije određeno izjasnio u čemu se to u konkretnom slučaju ogledaju naročito važni razlozi koji opravdavaju produženje pritvora iz osnova člana 149. stav 3. ZKP FBiH, nego je samo paušalno zaključio da zbog navedenih okolnosti ti razlozi postoje. Kako i po ocjeni ovog suda, sama okolnost da vještačenja nisu dovršena, ne može predstavljati naročito važan razlog za produženje pritvora iz pomenutog zakonskog osnova, to se osnovano žalbama osumnjičenog i njegovog branitelja ukazuje da pobijano rješenje nema razloga o toj odlučnoj činjenici i da je time učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Kako je prvostepeno rješenje ukinuto zbog naprijed navedene bitne povrede odredaba krivičnog postupka, to se ovaj sud nije ni mogao upustiti u razmatranje ostalih žalbenih prigovora osumnjičenog i njegovog branitelja koji se odnose na žalbene osnove nižeg reda.

Iz navedenih razloga je ovaj sud, na osnovu člana 337. stav 3. ZKP FBiH, donio rješenje kojim je djelimično uvažio žalbe osumnjičenog Č.O. i njegovog branitelja, te pobijano rješenje ukinuo i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Prilikom ponovnog odlučivanja prvostepeni sud će otkloniti bitnu povredu odredaba krivičnog postupka na koju mu je ukazano ovim rješenjem, dajući jasne i određene razloge za svoj zaključak o postojanju naročito važnih razloga koji opravdavaju produženje pritvora iz osnova člana 149. stav 3. ZKP FBiH, pa će tako biti u prilici da donese pravilnu i na zakonu zasnovanu odluku.

Zapisničar
Roić Živana,s.r.

Predsjednik vijeća
Pavlović Slavko,s.r.